

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre . . . . . 4 frt.	Egy évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 „	Fél évre . . . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . . . 1 „	Negyedévre . . . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	
Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.	

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Iskoláinkról.

Néhány nap mulva, szeptember 1-én megkezdődnek az iskolai beiratások. Alkalmoszerű tehát, hogy iskoláinkkal foglalkozzunk.

A selmeczi ágost. evang. lyceum, melyben az átalakító építkezések miatt a beiratások csak jövő hó 15-én veszik kezdetüket, már évek hosszú sora óta oly kitűnő hirt biztosított magának országszerte, hogy e tanintézet vezetését, tanerőit, berendezését, hazafiságát és összes intézményét újból csak dicsérrel elhalmozni teljesen szükségtelen.

A kir. kath. nagygymsiumról tudjuk, hogy nyolcz osztályúvá szeretné kibővíteni, mely esetben, mint azt már többször volt alkalmunk kifejteni, feladatának az eddiginél sokkal jobban tudna megfelelni és csak nyolcz osztályúvá való kibővítése esetén felelhetne meg teljesen a tanügy és a kor követelményeinek. De így is, mint csonka gymnasium, bár erősen küzdve a nehéz akadályokkal és hiányosságokkal, nem kedvező körülményei dacára, derekasan megállja helyét és ha az egyes tanárok folytonos változásának szüksége fenn nem forogna, az esetben még inkább volna képes feladatának teljes magaslatára emelkedhetni.

A kultusminister megígérte, hogy e csonka gymnasiumot nyolcz osztályúvá egészíti ki.

Bár csak mielőbb történék ez meg és a ministeri ígéret ne maradjon sokáig pusztán szó.

A bányaiskoláról, mint szakiskoláról, mely e cikk keretébe voltaképpen nem is tartoznék, csak azt említjük meg, hogy jeles szakszerű vezetése és az alkalmazott tanerők szakképzett közreműködése mellett igen szép fejlődésnek

indult és alkalmasabb épületbeni elhelyezése is már legközelebb meg fog történni.

Hogy az apácza zárdai Kolosintézet, az ottani elemi és polgári leányiskola mily üdvös működést fejt ki, különösen mióta ezen intézet a kincstár, a herezegprimás és a közáldozatkészség segítségével egy neki megfelelő otthont kapott, az köztudomású. A zárda óvodája is csak dicséretet érdemel.

Éppen így csak is dicsérőleg lehet megemlékezni az ágost. evang. elemi fiu és leányiskolákról, valamint a zsidó elemi iskoláról.

A külutezai iskolákról ez uttal nem szólunk.

De hogy állunk azon belvárosi elemi iskolával és óvodával, a mely — városi?

A városi kath. elemi iskolának a mily kitűnő, fáradhatatlan buzgalmu tanítói vannak, épp oly egészségtelen, türehtetlen, botrányos ezen iskola épülete mostani állapotában.

Nemcsak a zsenge, fejlődésnek indult gyermek, de még az edzett tanító egészsége is veszélyeztetve van ott. Az épület maga döhos, nedves, bűzös; a hátsó falakról nedvesebb időjárásakor, a szó szoros értelmében, csurog a viz. Ebbe a fertőző, egészséget rontó épületbe járnak a gyermekek tanulni, a tanítók tanítani.

Már tizenégy évvel ezelőtt jelentést tett dr. Bodogh Albert közegészségügyi tanácsos, ki mint a kormány szakközvege járt akkor itt, hogy „e botrányos iskolai épület e czélra egy pillanatig sem hagyható meg“.

És e „botrány“ még 14 év mulva is ugyanazon állapotban maradt.

A nevezett, s időközben meghalt közegészségügyi tanácsosnak 1885—86. évben tett jelen-

gelig nyugodtan alhatom. Még jóformán el sem aludhattam, a midőn egyszerre úgy rémlett, mintha nyöszörgést hallanék a kocsiban. Eleinte azt hittem, hogy csak álmodom, de miután az újra ismétlődött, felültem fekvő helyemen bosszus kíváncsisággal néztem körül.

A kocsiban rajtam kívül senki sem volt. Nem tudtam mire magyarázni a dolgot, a midőn egyszerre éppen fejem fölött gyerek sirást hallok.

Ámulva ugrottam fel, odanyulok a podgyásztartóhoz, s a másik pillanatban egy sivalkodó, kapálódzó kis polyás babát tartok kezeim között, szemeből könnyek potyogtak, s ordított a hogy csak parányi tüdőcskéjéből kifért.

Első gondolatom az volt, hogy meghuzom a vészféket; de hát csakhamar megdöntöttem a dolgot. Igyekeztem higgadtan gondolkozni. A gyereket kétség kívül, az előbb velem utazott család felejtette itt. A nagy zürzavarban az álomosságból nem jutott eszükbe a kicsinyke.

T.-ben leszállottak. Tehát vagy ott laktak, vagy látogatóba jöttek. Észreveszik majd, hogy a baba nincs velők, mindenholva sürgönyöznek érette és én a kövélkező állomás helyeken kiszállok s valamelyiken majd ott hagyom önkénytelen utitársamat. Majd letétbe helyezem valahol, elvégre is csak nem hagyhatom itt. Még akkor nem gondoltam, hogy mily kellemetlen helyzetbe juttat jószívűségem.

A kisbabát szépen bepolyáltam köppenembe s ringatásomra csakhamar elaludt. Én is, bármennyire küzdöttem a mindinkább meglepő álm ellen, karjaimban a babával csakhamar elszenderedtem.

tése még bizonyára megtalálható volna a belügyministerium irattárában és nagyon óhajtanók, ha azt kikerestetve, ezen iskolai épület ügyében kormányhatósági beavatkozás történék; azért mondottuk épület ügyében, mert a működő tanerők nemcsak hogy kifogástalanok minden tekintetben, hanem fáradhatatlan ügybuzgalmukat kénytelenek még azzal tetőzni, hogy ily betegség csirákat plántáló épületben, melyben tanítanak, egészségüket is feláldozzák.

Hát még a szegény gyermekek?! Hány lehet közöttük, ki későbbi betegségének, sőt korai halálának mérges magvait itt volt kénytelen magába színi.

Ezt az épületet, akárhogy akarják, mint most is, tatarozgatni, iskolai czélokra használni, nem volna szabad.

Ezt mondotta 14 év előtt Bodogh Albert dr. közegészségügyi tanácsos, ezt mondjuk mi is és ezt mondja az egész közvélemény.

A gyermekek és tanítók egészségéről van itt szó, mi bizonyára fontosabb annál, hogy a városi faraktár hová helyeztessék át; de talán még annál is fontosabb, hogy egy közös sertésöl és egy nem közös bikaistálló építtessék.

Szeptember elsején kezdődnek ebben az iskolában is a beiratások. Ki van zárva tehát annak lehetősége, hogy a jövő tanévben a szánni való gyermekek és tanítók más, egészségesebb épületben tanuljanak s illetve tanítsanak.

Ámde ha még egy évig eltűntetik is ezen „egy pillanatig sem türehtő“ állapot, intézkedjenek az illetékes körök már most eleve, hogy ez a városi kath. elemi iskolam ár a jövő évre egy más, e czélra alkalmas épületbe helyeztessék át.

Sokáig aludhattam. Mikor felébredtem ijedten néztem órára. Reggeli 3 volt. Tehát 4 óra óta alszom s ez idő alatt 5—6 állomást hagyott el a vonat, a nélkül, hogy tudakozottam volna! Nagyon megijedtem, szemrehányásokat tettem magamnak. Most már kimentem a folyósóra. Sietve leugrottam e kisebb állomásnál. Rohantam a főnökhöz. „Uram, nem sürgönyöztek ide egy kis babáért, a kit a t. . . i. állomáson felejtettek szülei? A főnök bámulva nézett reám s fejét csóválta e furcsa megszólításon.

Én szakgatott szavakban, a sietségtől izgatottan igyekeztem a dolgot megmagyarázni, figyelmem folyton az induló vonatra fordítva.

„Miért nem tette le ön a legközelebbi állomáson? Mi szükség volt idáig fárasztani magát? Ide semmi féle sürgöny nem jött. Csak tessék mást bolonddá tenni. Nekem sem időm, sem kedvem nincsen a tréfához. Ki hiszi el önnek e mesét? Reggeli 3 órakor beállit egy kis gyerekekkel s elakarja hitetni, hogy a gyereket találta. Tegyen mást bolonddá az úr! Talán bizony szabadulni akar e porontytól, hogy holnap bottal üssük a nyomát!“

„De uram talán nem hiszi, hogy“ . . . .

„Én nem hiszek, nem tudok semmit! Tessék hiszékenyebb embert keresni magának. Én most kérem ne háborgasson, hagyjon magamra! Ne izetlenkedjék! A vonat rögtön indul!“

„De kérem ez lehetetlen, az nem járja! Kérem ne tegyen szerencsétlenné! Minden perczem drága. Lemaradok a vonatról! Ön nem tudja mily kellemetlenség ér ha elkésem! . . . Hiszen ha csakugyan szökni akarnék tőle, ott hagytam volna a hol találtam, mi szükség

Az elmulasztott találka.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Ötéves találkozásra utaztam a tavaly sylvester előtti napon. A vonaton minden hely tömve volt utasokkal. A nagyhideg miatt sokáig nem bírván a folyosón állani, találmra benyitottam egy fülkébe. Alvó kis családra bukkantam; a kocsi tele volt mindenféle kofferek, táskák, kosarak, kabátok, nagykendők tömegével.

Valahogy helyet szorítottam magamnak, a nélkül, hogy valamelyikük felébredt volna.

A szemközti ülésen egy úr és nő aludt, bizalmas helyzetökből ítélve férj és feleség. Mellettem két kicsi leányka kis párnákkal a fejeik alatt, jól be takarva kendőkkel. Én amugy is álmos lévén, nem sokat tekinteteltem, betakaróztam jól féli bundámba, aztán segíték nekik . . . horkolni.

Nagy zürzavarra ébredtem fel. A család megérkezett utazása végeztéljához T.-be. Mindnyájan mélyen aludva, csak későn ébredtek fel. Volt kapkodás, sopánkodás. A kicsinyek sirtak a nem várt felköltésre. Az asszonyka lázas sietséggel pakolt össze, gyerekeit öltöztette, közbe-közbe férjére kiabálva: hogy siessen, mert még elviszi őket a vonat.

Az pedig az álomosságtól alig tudta mit csinál. Végre valahogy rendbe szedték magukat. Én udvariasan leadogattam podgyászaikat. Aztán fűtyölt a vonat. Bementem a kocsiba, magamra zártam ajtaját, fekvő helyet rögtönözvén magamnak, végig döltem a lágas üléseken, ama boldog reményben, hogy most már reg-

Az Öt-tő.

A Magyar Turista Egyesület az ő idei közgyűlését augusztus 20-án Ó-Tátrafüreden tartotta meg, s ezzel kapcsolatosan aug. 21-én felavatta a Budapesti Osztály által az Öt-tő kápolnában épített Téry-menedékházat.

A közgyűlésre és a felavatásra a Szitnya-Osztlály tagjai közül is többen feltrándultak a Magas-Tátrába. Tirts Rezső tiszt. elnök vezette őket, kik különféle vonatokkal értek Poprád-Felkára, úgy, hogy a turokon a következők képviselték tekintélyes számmal a mi Osztályunkat: Csiba István, Dimák Gyula, Fekete István, Fizély Károly, Jaeger Gyula, Király Ernő, Márkus Zsigmond, ifj. Marschalkó Gyula és Papp György. A tizenegyedik útközben kapaszkodván fel egy váromladékra, itt megsebesült s így kénytelen volt lemondani azon élvezetről, hogy a többiekkel együtt szálljon a magasabb régiókba.

Sajnos, az időjárás nem igen kedvezett.

Már a poprádi állomástól Tátrafüredre is kavargó felhők kísérték kocsijainkat, melyek az erős és hűvös szélben csak lassan haladhattak fölfelé. Mind a három Tátrafüred még annyira tömve volt fürdőzőkkel, hogy az egyesület rendezői minden igyekezetük dacára sem voltak képesek az összes, mintegy 150 megjelent tagot jól elszállásolni.

Azonban az igazi turistát nem nagyon bántja, ha egy éjszakát szalmazsákon, vékony takaró alatt kénytelen eltölteni; az ő kamarájának 6 fokos levegője ilyenkor is vig tréfától hangzik vissza, s avval vigasztalja magát, hogy a hidegtől megdermedő lábakat majd felmelegíti a másnapi hatalmas séta.

Augusztus 20-dika volt a közgyűlés napja. A kiknek az elértekezleten nem volt teendőjük, felhasználták a délelőttöt egy-egy kisebb túrra. Mi selmecziek Tátra-Lomniczra rándultunk át, mely Tátrafüredről alig észrevehető ereszkedéssel a nagy köruton $\frac{3}{4}$ óra alatt érhető el. Ezen új, az állam által létesített fürdő valóban meglepett bennünket, mert szebbnél-szebb villái eltérőleg a Tátrafüredektől nincsenek egymás mellé zsufolva, hanem nagy területen szétszórva az igazi nyaralótelep benyomását teszik. Egészen modern fürdőháza, nagy tükörfürdőjével, a legkülönfélébb zuhanyival, remek tornatermével, páratlanul áll a Tátrában. Nagy előnye még Tátra-Lomnicznak, hogy Poprád-Felkáról vasuton is lehet ide jutni, a minnek rövid idő múlva valószínűleg az lesz a következménye, hogy ezen ifju fürdő az ő öregebb társait fölül fogja mulni.

Visszatérve Ó-Tátrafüredre, résztvettünk a M. T. E. közgyűlésén. Elnökünk, Eötvös Lóránd báró ismét akadályoztatva lévén a megjelenésben, Dr. Téry Ödön alelnök vezette a tanácskozást. A közgyűlésen sok testvéregyesület képviseltette magát, így a Magyarországi Kárpát Egyleten kívül az Alpenverein több Osztálya, a cseh turistaegylet, a genfi egylet; még többen levélben vagy távirattal üdvözölték a közgyűlést. Ennek lefolyása különben csendes volt. A régi tisztviselők egyhangulag újra megválasztattak. Nagy lelkesedést keltett Hohenlohe herczeg levele, mely által a Tátra

volna rá, hogy önnél, jelentkezzem?! Uram, nekem nagy károm lesz ha lekésem. Elmaradok egy találkáról, melyre évek óta készülök. Nagy pénzösszeget kell fizetnem, ha a pontos időben nem lehetek ott! Az Istenre kérem higgyen nekem! és eresszen, már indul a vonat!"

„Lárifári beszéd!” szölt ő. Ismerem már az ilyen beszédeket! „No hát nesze, ordítam.” Letettem asztalára a gyereket s szaladtam eszeveszetten a már elindult vonat után.

De hát ő sem volt rest. Utánam rohan.

Lehuz a lépcsőről. Egymásba kapaszkodunk.

Dulakodunk. Én ordítok méltó felháborodásomban. Szídom mint a bokrot, őt, magamat, az egész világot; de ő csak nem ereszt el karmai közül, a vonat azalatt elbogar orrom elől. Majdnem sirtam tehetetlen dühömben. Egy csöpp tartotta, hogy le nem ütöttem ez átkozott alakot. Aztán tehetetlenségem tudatában elcsendesedtem. Fásultság fogott el. Nem bántam akár mi is lesz már velem. Azután bementem irodájába lassanként magamhoz tértem nyugodtságot erőszakoltam dűhtől reszkető tagjaimra. Sokáig tudtam kimagyarázni helyzetemet. Beesület szavamat nem egyszer kelle adnom, hogy csakugyan igaz, a mit állítok.

Nagy későre, a mely idő alatt nem egyszer illetük egymást válogatottan kifejezésekkel, a mialatt én folyton vádoltam, szídtam elmaradásomért; elhitte nekem az egész dolgot. De hát a gyereket még sem akarta magára vállalni. Beláttam, hogy nekem kell őt vissza vinnem.

Reggel 8 óráig nem indul vonat és csak délre leszek T.-ben. Onnan pedig csak az esteli vonattal indulhatnék, tehát egy egész napom veszett kárba s az

éjszaki lejtőin fekvő birtokain az utakat a turisták számára újra megnyitotta.

Augusztus 21-én már korán reggel gyülekezett az egész társaság a kávéházban, s 6-kor megindult a magas felé.

A felhők járása ugyan nem jósolt jót, de azért vig hangulatban értük el a Tarpaták-szállót. Innen leereszkedve a gyönyörű vizesésekhez, megkezdődött a kapaszkodás a Kistarpataki völgybe s a Tüzkőhöz, mely már 1600 m. magasságban fekszik.

Az eddigi permetezés lassan-lassan valóságos esővé változott, sőt utoljára, a mint már megközelítettük az Öt-tő vidékét, igazi hózivattarrá. Így a 400 mnyi sziklás utnak leküzdése nem csekély fáradsággal járt, s többen a turisták közül vissza is maradtak, de selmeczi egy sem. 10-kor fönn voltunk az Öt-tő gálján, hol az előre sietett társak hólabdákkal fogadtak bennünket.

Ilyen kedvezőtlen időben annál jobban esett megpihennünk az új menedékházban. Itt gondoskodva volt ételről-italról, a mikért a jó gyomru turisták valóságos élet-halál küzdelmet kezdtek, mintha ingyen adták volna. Pedig nem adták. Egy kis darab kenyér, egy még kisebb adag szalámival és egy legkisebb mennyiségű turóval például 58 kr. De tekintve első sorban azt, hogy éhesek voltunk, azután azt, hogy a vállalkozónak minden felhozott egy kilónyi áruért 5 krt. kellett fizetnie, megadtunk mindent szívesen. Olyan jót éreztük magunkat az emeleten egy tágas ebédlő és négy hálószobából álló menedékházban, hogy a rendezők alig tudtak bennünket a szabadba terelni, hol végbe kellett mennie az ünepélyes felavatásnak.

A csipős hidegben s havas szélben nem igen volt meg a türelem hosszú beszédek meghallgatására. S Téry Ödön talán sohasem kapott olyan lelkes éjleneket, mint mikor kijelentette, hogy az ő köszönő beszédét azért, hogy ő szerinte nevezik el társai az új menedékházat, majd a Tarpaták-szállóban fogja elmondani. Minden magyar turista elismeri, hogy hazánk legmagasabbban (2016 cm.) fekvő menedékházát méltóan csakis Téry neve szerint lehetett elkeresztelni, de sokan mégis úgy okoskodtak, hogy legalább ezen augusztusi napra ugyancsak inkább a „Téli“ elnevezés illette volna meg.

A leszállás a körülbelül 3000 lépcsőfokon még fárasztóbb volt, mint a feljutás. De annál jobban esett azután az ebéd a Tarpaták szállóban. Itt bucsuztunk el végleg sok évi szeretett ügyvivő alelnökünkötől, Tirts Rezsőtől. Az idő kedvezőtlenessége folytán a nagy többség arra határozta el magát, hogy a még hátralevő túrokban a Kis-Viszokára és a Tengersizemcsucra nem vesz részt. A szitnyaosztályi résztvevők közül is a legtöbben aug. 22-én haza indultunk s még az nap este sok érdekes tapasztalattal gazdagodva el is értük a mi ugyan nem olyan magas, de nem is oly hűvös kedves otthonunkat.

K. E.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Itt voltak a katonák . . . . Sajnos, hogy csak voltak és egy napi itt időzés után tovább masiroztak. Ezen egy napon a városban oly élénkség uralkodott, a minő Selmeczbányán talán még soha sem

éppen elég arra, hogy elkésem a találkozásról. Elment egyszerre minden kedvem. A főnök azután ott hagyott. Karomra vettem a kicsit, bementem a váróterembe, a hol iszonyu hideg volt.

Sehol egy lélek. Jól hepólyázva a kicsit, a bundám magamra vettem, megpróbáltam aludni.

De hát tudtam e ezt tenni? Egyfelől iszonyu izgatott és dühös voltam, folyton az elrontott multság jutott eszembe; másfelől a babának nem tetszett a dolog, sehogysem állott be a szája, folyton bömbölt, ha leültem vele.

Egész éjszaka fel s alá jártam vele, a mi alatt meglehetősen csendesen volt; de mihelyt megállottam egyszerre rákezdte a sivalkodást. Reggelre már alig álltam a lábamon. A düh, a bosszúság, az idegesség a hosszú végnélkülinek látszó várakozás, a tehetetlen harag egészen kimerítették. A kiabálástól, a hidegtől, s a dudolástól, a mivel a babát igyekeztem csitítani, elaltatni, egészen elrekedtem. Szemeim veresek voltak, fejem nehéz a hűlés s álmatlanságtól. Arczom beesett, sápadt lett. Hanem a kis baba sem sirt többet. Ő is elrekedt a sok nyivákolástól, s az éhségtől elgyengülve, már csak nyöszörgött.

Csak támolyogtam, midőn reggel vonatra ültem.

Nem éreztem egy tagomat sem. Mintha megvertek volna. Nem törődtem utitársaim kíváncsiságával, a mellyel az egész uton körülvettek. Nem is csoda! Jól nézhettem ki! Egy elegánsan öltözött fiatal ember, sápadt arczával, álmatlanságtól veres szemekkel karjai közt egy pólás babával.

Fásultan huzódtam meg a koci szögletébe. Nem mertem se jobbra, se balra nézni; igyekeztem fejem

volt. Hogyne, egyszerre 1500 katonája jön ide és az utcára csalja még azon lakókat is, kik csak akkor jönnek ki lakásaikból, ha „muszáj”. Már e hó 23-án érkezett ide Benedek Andor tábornok kerületi honvédparancsnok Baranyai Imre ezredessel és két hadsegéddel. Ugyan e napon jött Balasagyarmatról egy kis csapat honvéd, kik nyomban a városi vígadó kertjében üttették fel tanyájukat, illetve szalmával kevert agyagból hirtelen készült, kúp alakú sütő kemenczéiket, lévének ők pékek, kik az érkező katonák részére kenyeret sütöttek. Alkalmunk volt e kenyeret megízlelhelni s mondhatjuk, hogy az pompás ízű volt. — Másnap e hó 24-én már kora reggel valóságos népvándorlás indult a bélabányai hegy és ezt környező dombok felé, melyeket a közönség megszállott; mert, mint azt mi is tudtul adtuk, itt kelle egy ütközetnek megtörténnie. — A 16-ik honvéd gyalogezred beszercebányai és jolsvai zászlóaljainak (két zászlóalj a törzsszel) erre kelle felvonulnia, hogy Selmeczbányát bevegység a Balasagyarmatról ide érkező honvéd zászlóalj védelmével szemben. A néző közönség egyre szaporodott és egyre várt halál- nem, hideg szél, — mert iszonyu hideg szél fújt, — megvetéssel, türelmesen a történelmőkre. Dél e. 10 óra felé azután a színhelyre vágatott Baranyai ezredes a 16-ik honvéd gyalogezred parancsnoka hadsegéddel, lovászával és egy kürtőssel. Csakhamar utána kocsin érkezett meg Benedek tábornok is, s miután az ezredes jelentést tett neki, a Györgytároi lejtőn foglalt állást. Onnét nézte azután végig a gyakorlatot. — Egyszerre csak felbukkan a láthatáron, akarom mondani a bélabányai uton egy kerékpáros katonatiszt. A néző közönségben mozgalom támad . . . no, jönnek már! . . . kezdődik már! . . . De bizony még egy jó óra telt el a mire a balasagyarmati zászlóalj Selmeczbánya városán keresztül ide érkezett és mire ide érkezett, a beszercebányai és jolsvai zászlóaljak már vártak és oly ügyesen foglalták el a részükre kijelölt terepet, hogy a folyton néző, várakozó közönség nem is látta merre masiroztak Bélabányáról egészen a Györgytároi-telep feletti lejtőre megszállva a bélabányai út melletti egyes részeket is. (A kerteken keresztül észrevétlenül bujkálva jöttek ide). Alig érkeztek meg a balasagyarmatiak a zászlóalj rajokba fejlődött ki s megkezdődött a lüzelés és míg az első csapatok így egymásra tüzeltek az alatt a balasagyarmati zászlóalj zöme megszállta a Györgytároi felső részét ez által megakadályozni akarván az ellenség erre való átnyomulását. — Itt azután gyors tüzelés folyt és mikor a közönség éppen javában nézte az érdekes, mozgalmas ütközetet és hallgatta a puskák ropogásait, egyszerre kürtjel hallatszik s ugyan ezt a kürtjelt visszahangoztatja minden oldalról a többi kürtös is . . . az ütközetnek vége. Így akarta a generalis. Melyik fél volt a győztes, vagy lett volna háboru esetén, nem sikerült ugyan biztosan megtudnunk, de azt hisszük a Selmeczbányát védelmező kisebb csapat volt az. A közönség ezután kissé csalódva a városba sietett, hogy a most már egyesült egész ezred bevonulását végig nézze. Félegy órakor vonult be az ezred a városba, hol az elszállásolásról valóban dicsőre méltó buzgalommal Kuti I. alkapitány, Kiss F. rendőr-fővezető, Erdély J. és Androvits B. rendőr-biztos

minél jobban behuzni a bunda gallérjába. Négy óra hosszáig meg sem mozdultam. Az utasok jöttek mentek. Kíváncsian dugták össze fejeiket, félhalkan társalogtak; találgatták kiléteket, de dult vonásaim miatt egy sem mert megszólítani.

A kis baba már nem is nyöszörgött. Egész önkívületben feküdt karjaim között, az éhség gyötörte. Pedig én sem ettem már a tegnap dél óta, de hát nem jutott eszembe, hogy legalább e kis porontyot meg kellene etetni. Már szántam, sajnáltam szegény lelket. Hiszen ő semmink sem oka.

Hanem ha csak a szüleire rá is gondoltam: igazi düh fogott el. Hogy lehettek ennyire könnyelműek, hogyan felejthették ott gyerekeiket?!

Kimondhatatlanul haragudtam rájuk. Már előre készültem, miképpen fogom lehordani őket vétkes könnyelműségükért. Nó megálljátok, drága lesz nektek a multság! Beperelem őket. Hirlapilag meghordozom neveiket, összeszidom, legazemberezem az apát, kövelem költségeim megtérítését.

Majd megmosdom e gondatlan, könnyelmű, léha anyát. — Még jóformán meg sem állott a vonat, a mikor már a perronra szöktem. Hanem hát a mikor megláttam azt az óriási örömet, a mikor hallottam az anya ajkairól kitörő öröm repesztő, szivig ható sikojt; mikor láttam a férfi dult arcát, réveteg, álmatlan szemeit felvidulni, hogy borul csókjaival elveszettnek vélt kicsiny gyerekére: csak nem birtam egy szót is szólani.

Csak állottam ott s gyönyörködtem a család javára akaratlanul is könnyek gyűltek. „Hiszen ők még többet szenvedtek mint én!” Egész lényükről leritt a nagy fáj-

gondoskodtak. A tisztek a szállodákban és magán lakásokban, az altisztek és a legénység az óvár, kegyesrendház, városi vigadó, Sembery-terem, Heinecz terem és az iskolákban voltak elszállásolva. A balassagyarmati és besztercebányai tisztek az ebédet maguk menaszájukban főzték, a katonák pedig maguk főzték. A város igen élénk és érdekes képet nyújtott az egész délután folyamán. A mikor 9 órakor este azután elfújták a takarodót és a kürt hangjait visszhangoztatták a hegyek, bizonyára sokakban támadt fel újból az a régi óhaj: bár csak volna Selmeczbányán állandó katonaság! Az ezred másnap, a hó 25-én reggel 6 és 7 óra közt Hodrus felé masírozott, utközben szintén gyakorlatot tartva. Itt két helyen volt ütközet. Hodrusbányán Kiss Frigyes, Lindmayer J. rendőrfogalmazók és Aschner F. rendőrtiszt intézkedtek a katonák elhelyezéséről. 26-án az ezred Zsarnóczára ment, honnét Szent-Benedeken át Ar.-Maróthra érkezik 28-án, hol dandárrá egyesül a 14-ik sz. honvédezzel és azután részt vesz az Érsekújvár melletti nagy hadgyakorlaton. Nem érdektelen azon hír, mely úgy látszik alappal bír, hogy az ezred ezen átvonulása csak előtanulmány volt, a jövő évben vidékünkön megtartandó nagy, ugynevezett király gyakorlathoz, melyen Ő Felsége is részt venne. Ha ez valósul, akkor a jövő évben ki nem jutunk az ünnepélyek, látványok és mozgalmak árjából.

— **Esküvő.** Tomasovszky Imre akad. tanársegéd, mint azt lapunk mult számában előre jeleztük, e hó 22-én kötött házasságot Tóth Imre dr. bányakerületi főorvos művelt lelkű, bájos leányával, Miczivel. — Tanuk voltak: Tuzson János bölcsész tudor kir. erdész és Csiby Lőrincz akad. tanár, kir. erdőtanácsos. — A polgári és egyházi esküvőt gazdag lakoma követte az örömszülők házában, melynél a szép felköszöntők sem hiányoztak.

— **Gazdasági tanácsossá,** több mint valószínű, Allman Imre városi levéltáros, ki közel 18 év óta szolgálja szép tehetségével és képességével a várost és nagy népszerűségnek örvend lesz megválasztva. A választás már a jövő 12-ki közgyűlésen, melyen főispánunk fog elnökölni, fog megejteni.

— **Házasság.** Ma vasárnap d. e. 9 órakor kegybe Matusovits Péter vinkovezei kir. erdészjelölt Murgács Aranka kisasszonnyal Selmeczbányán.

— **A F. M. K. E. ez évi közgyűlését** e hó 29-én tartja meg Trencsénben Thuróczy Vilmos elnöke mellett. A közművelődési egyesület megüresedett titkári állására Clair Vilmos, a jeles hírlapíró, fog megválasztatni, kinek működésétől igen sokat várnak és ki e várakozásnak, mint a hogy őt ismerjük, meg is fog teljes mértékben felelni.

— **A törv. hat. bizottság** szeptember havi rendező közgyűlése jövő hó 12-én lesz. E közgyűlésen, melyen Horváth Béla főispánunk fog elnökölni, választják meg az új gazdasági tanácsost is.

— **Pályázatok.** A halálozás folytán megüresedett, 1400 frt évi fizetés, 250 frt lakpénz, 60 km. tűzifa, kiküldetések esetén 4 frt napidíjjal és nyugdíj képességgel javadalmazott városi gazdasági tanácsnoki állásra pályázat hirdettetett. A kérvények szeptember 10-ig

dalom. Sápadt arcaikon az öröm könnyei futottak alá. . . . Rólam, gyerekek megszábadítójáról a nagy öröm s izgatottság közt egészen megfeledeztek, csak akkor tértek magukhoz, midőn figyelmeztetem őket, hogy a gyerek azóta mit sem evett. — Ekkor az anyá egy hálás pillantást vetve rám elrohant gyermekével, az apa pedig könnyekkel szemében, szóltanul szoritá meg kezeimet. Egy szónak nem volt ura. Azután mielőtt meggátolhattam volna, hirtelen megcsókolta kezemet.

Azután marasztolt, kért, rimázkodott, hogy menjek el házukhoz; töltsék ott csak pár napot, egy pár órát csak. De hát én annyira el voltam törődve, ki voltan merülve, s minden ízemben annyira lankadt, fáradt s ideges voltam, hogy nem tudtam volna egy barátságos szót is váltani: hangom annyira el volt rekedve, hogy csak suttogni is alig bírtam. Nem fogott már rajtam semmi csak haza vágytam, csendes magányomba. Nem kellett már mulatság. Bármennyire marasztoltak, elbucuszam tőlük. A férfi utánam jött a vonatra. Elkérte czimemet. Könnyes szemekkel, összefüggellen szavakban köszönte meg még egyszer jöttemmel. Biztosított, hogy igen meg fogja azt hálálni; nemsokára hirt hallok felőle. Alig tudtam letuszkolni a már induló vonatról. Még a perronról is folyton beszélt, zsebkendőjét lobogtatva utánam! . . . !

Két hélig feküdtem odahaza, ráadásul, hogy elmaradásomért a kikötött összeget lefizettem. Ágyamban aztán volt időm végig gondolni a történetet és ha eszembe jutott, hogy milyen jól mulattak barátaim, azalatt a míg én tehetetlenül nyögtem az ágyban, dühöngeni tudtam volna.

Kalandom óta majdnem egy év telt el; de az én emberem még mindig nem adott életjelt magáról! . . .

Harminczkilencz.

nyújtandók be Horváth Béla főispánál. — Ugyancsak pályázat van hirdetve egy városi szolgai állásra, melylyel 250 frt évi bér, 50 frt lakaspénz, 30 frt ruhaátalány, 24 frt eszmaátalány és 20 m. puha tűzifa jár. A kérvények augusztus 31-éig nyújtandók be Szitnyai József polgármesterhez.

— **A Pachertáró-tér** mikénti elnevezésére nézve négy indítványt kapunk, melyek közül három egészen röviden és indokolás nélkül ajánlja e tért, hol a honvédszobor állni fog, Battyáni Lajos, Andrássy Gyula és Petőfi-ternek elnevezni. A negyedik indítvány azonban indokolva azzal, hogy Goldbrunner Sándor volt polgármester és e város első főispánjának ősi háza, melyben lakott és meghalt, e téren van, hogy 1000 frtot hagyományozott a honvédszobor és 500 frtot e téren csinálendő szökőkútra azt szeretné, ha e tér Goldbrunner Sándor neve után „Goldbrunner“ térnek nevezetnék el.

— **Fiatal hadnagyok.** Most kerültek ki a Ludoviceum és a bécsi és bécsújhelyi katonai akadémia végzett növendékei közül a hadsereg legfiatalabb hadnagyai. Ezek között van Steinsdorfer Viktor városunk szülötte is, kinek édes atyja Steinsdorfer Albert, most nyug. százados, az 1866-ki hadjáratban Königsgrätz mellett fején súlyosan megsebesült és 48 óráig mint halottnak vélt sebesült feküdt a csatatéren, míg a poroszok megtalálták s látva, hogy még él, orvosi gyógykezelés alá vétették. A békekötés után haza bocsájtották, de szenvedett sebesülése következtében nyugdíjba vonult. A most kinevezett, fiatal hadnagy nagybátyja, Steinsdorfer Vilmos mint hadnagy ugyancsak a königsgrázi csatában vesztette el egyik lábát és szintén kénytelen volt fiatalon nyugdíjba vonulni. Az e családból származó, most kinevezett hadnagnak szép jövőt jósolunk és kívánunk is a katonai pályán.

— **A felvidéki pánszlávok memoranduma,** melyet az országgyűlés elé terjesztleni fognak, a következő négy fázisú kívánságot, s illetve követelést foglalja magában:

1. Magyarország diplomáciai nyelve magyar; ez a kormány, a felsőbb bíróságok nyelve, ezt használják a megyei és az állami hatóságok egymás közt való érintkezésekben, ez reprezentálja Szent István birodalmát kifelé, de a nyelvi kerületek belügyeiben valamennyi országos nyelv egyenjogú. Ez egyenjogúság külső jelül minden polgár az állam zászlója mellett saját nyelvét használhatja. (A tót fehér- vörös- kék.)

2. Az egyes nyelvkörületek; megyék, törvényhatósági városok, községek, első és másodfokú törvényszékek, továbbá állami intézmények ugymint posta, vasut, közép-, szak-, polgári és népiszkolák, alsóbb egyházi és világi hivatalok hivatalos nyelve az az országos nyelv, mely a kerületben 80 százaléknál többet vall hívének. Ezek a tisztanyelvű kerületek. Az egyes kerületekben az a nyelv a hivatalos, melyet a lakosságnak legalább husz százaléka magának vall: ennél fogva az ilyen kerületek hivatalnokai kötelesek birni a kerületükben élő hivatalos nyelveket, vagy a kört nyelvismereteik szerint osztják meg. A hivatalok főnökei ilyen helyeken mindenütt abból a nemzetiségből választandók mely többségben van, de föltétlenül tudniok kell a többi nyelvet is. Ahol egy nemzetiség csak 5—20 százalékkal van képviselve, legalább egy tisztviselő legyen, ki e nyelvet teljesen bírja. Tolmács segítségével csak ott lehet működni, hol a kérdéses nyelvet a népesség 5 százaléknál kevesebb vallja a magának.

3. A nép-, polgári-, szak és középiskolák tannyelve kerületek hivatalos nyelve, még pedig 80 százalékkal mellett kizárólagosan, kevert kerületekben arányosan felosztva, vegyesen a tantárgyak szerint.

A kerület minden nyelve általános kötelező tárgy. A magyar nyelv kötelező valamennyi iskolában, kivéve a népiszkola első második osztályát, ahol a pedagógiai szempontból kizárólag az anyanyelven folyik a tanítás. A közoktatásügyi minisztériumban minden nyelven saját külön osztálya van, mely felügyel és vezet saját ügyében.

4. Hogy tulkapások egyes nemzetiségek rovására ne essenek, minden nemzetiségnek saját külön minisztere van nyelve védelmére, mely a nyelvügyi törvények és rendeletek pontos végrehajtására felügyel, nemzete érdekeit védi és képviseli a kormánynál, országgyűlésen stb.

Statisztikai kimutatás szerint tót főispán alatt tót lenne az adminisztráció, a törvénykezés és a tanítás nyelve Árva-, Liptó-, Trencsén-, Zólyom- és Turócszvármegyékben.

Kevert, magyar-tót megyék, hol tulnyomó lévén a tót elem, tót főispán alatt; Bars-, Hont-, Nyitra-, Pozsony-, Sáros- és Szepesmegyékben.

Hogy ezen, Magyarországot feldarabolni czélzó emlékirat követelése soha, míg a magyar állam magyar jeilegét megtartja és ezt nemcsak megtartani, hanem erősíteni is tudni és birni fogja érvényt nem szerezhetnek, az több mint bizonyos. De azért nagyon tanulságos e dolog és a magyar nemzet okulhat belőle, mily agyafurtn szeretnék a felvidéki pánszlávok először a magyar állam egységes voltát megbolgatni, hogy azután annál könnyebben olvadhassanak be, volaképpen eszményi államukba, a nagy, a pánszláv birodalomba. Ez ugyan soha sem fog megtörténni!

— **Turista közgyűlés a Tátrában.** A magyar Turista Egyesület ez idei közgyűlését Tátra-Füreden tartotta meg. A közgyűlésen grf. Csáky Zenó főispán elnökölt, ki lelkes szavakkal nyitotta meg, utána Téri Ödön alelnök, majd Thirring tiltár terjesztették elő jelentéseiket az egész egyesület és részletesen az egyes osztályok működéséről. A közgyűlésen szízen felül vettek részt, több képviselő jött Boroszlóból, Prágából, Genfből, a vidéki osztályok között a Szitnya Osztály volt legjobban képviselve tíz taggal. A számos üdvözlő irat között méltó feltűnést keltettek a Londonból, Svédországból, Schweiből, Olaszországból érkezettek, a mi azt bizonyítja, hogy a magyar turistaságról már idegenben is tudnak. A tisztviselők ugyanazok maradtak, a jövő közgyűlés helyül Miskolcz tüzettét ki, a hová az egyesületet a borsódi Bükk-Osztály hívta meg, sőt már az azutáni évre is kapott meghívót az egyesület Gyöngyösre a Mátra-Osztály elnökségétől. A közgyűlés után lakomák a szokott kedélyességgel folytak le, a kirándulásokról más helyen számolunk be.

— **Adózók figyelmébe.** A folyó évre érvényes összes adónemek előírása befejeztelven, minden egyes adózó felhívatik, hogy adókönyvecskéjét az 1883. évi 44. t.-cz. 36. §-a d) pontja értelmében alulirott hivatalnál f. évi augusztus hó 14-től f. évi augusztus hó 31-ig mutassa be, hogy adókönyvecskéjébe az adóelő-

írás bejegyezhető legyen. A ki pedig az adókönyvecske bemutatását ezen idő alatt elmulasztja, az 1—5 frtig terjedő bírságban elmarasztaltatik.

— **Lövészet.** A mult vasárnapi lövészet igen szép eredménnyel végződött. Összesen 536 lövés esett 516 körrel, egy szög és 14 négyessel. Az I. díjat Seidel Ágoston szöglövésre, a II-ikat Friebert Ferencz, a III-akat Hlavathy József egy-egy négyesre nyerte. Négyeseket lőttek még: Stuller Gula dr. 1, Liha Antal 3, Friebert Ferencz 3 és Seidel Ágoston 5.

— **A hires beregszászi és szöllősi csemege szöllőt,** mely Magyarországnak legjobb szőlőhegyein terem melegen ajánljuk a közönség figyelmébe. E szőlő szeptember 1-től kezdve kicsinyben minden selmezi fűszerkereskedésben, 5 kilos kosarakban pedig Blayer Adolf a helybeli Pannonia könyvnyomda tulajdonosánál lesz igen jutányos áron kapható.

— **„Málna szedés“** czimű közleményünkre jónak találta Krausz Géza városi erdőmester a „Selmeczbányai Híradó“ Aug. 24-iki számának nyílterében kijelenteni, hogy „valótlan azon állítás is, hogy a málna szedését bárminő illeték is szedetnek avagy szedetett volna“ és hogy „a jövőben a málnaszedésnek betiltását fogom javasolni.“ Hát mi több emberre hivatkozhatunk, kik előtt panaszkodtak a málna szedők, hogy a málna szedésért naponkint 5 krajczárt kellett fizetniök. Hogy erről volt-e az erdőmester urnak tudomása, vagy sem, vagy miért lép éppen ő sorompóba ezen dolog czáfolatánál, azt nem tudjuk; de azt tudjuk, hogy a málna szedés betiltása nem tőle, hanem a város közönsége, mint erdő tulajdonostól függ és hogy sokkal üdvösebb dolog volna a Popper cégnek betiltani az utak közélébe eső fák levágatását és meghagyni ennek a cégnek az általa letarolt erdők tisztítását, mint megtiltani a szegény, nyomorban szenvedő népek azt a kis mellékkeresetet, melyet a málna szedés nyújt. — Különben a városi erdők dolgaira a Csiby Lőrincz erdőtanácsos és akad. tanár által ez idő szerint teljesített erdőrevizió után még rátérünk, a mikor, persze, az ily kis dolgot, mint a málnaszedés, figyelmen kívül fogjuk hagyni és csak sajnáljuk, hogy e miatt a városi erdőmester a „nyílter“ — terére lépett.

A málna

Mellék keresetnek ah, be édes kevés Városi erdőkben az a málna szedés. De jövőben ezt is eltiltani fogják, Mert a málna szedést, s csakis ezt okozzák, Hogy a város nem rég süri, szép erdeje Piszokkal és gallyal van mostanság telve; S hogy a haszon nem oly, mint mennyi volt régen A városnak a volt süri erdőségen, Annak oka szintén nem más, mint a málna. — Bár csak szép fenyővé, sudar fává válna. De bezzeg nem válik, — és a fenyők fogynak, S némi embereknek nagy gondot okoznak. Mire tiltva lesz majd a málna szedése, Helyre kerül bizton erdők — kezelése.

1845./1899. szám.

Zabszállítási hirdetmény.

A szélaknai m. kir. bányahivatalnál 1899—900. évre 2000 hectoliter jó minőségű zab szállítására árléjtés hirdettetik. Felhivatnak a szállításra vállalkozók, hogy 50 kros azaz egy koronával ellátott bélyeggel és egy kilogramm zab mustrával ellátott írásbeli, lepecsételt ajánlataikat **f. évi szeptember hó 20-án** délutáni 5 óráig e bányahivatalnál nyujtsák be.

Feltételek:

1. Az ár, mely csakis hectoliterre vonatkozhatik a zab súlyának megnevezése mellett betűkkel és számokkal kitüntetve legyen és követellettik, hogy a zab sulya hectoliterenként 44—48 kg legyen.

2. Biztosítékul a felajánlott érték 10%-a készpénzben vagy biztosítékképes értékpapirokban külön csatolandó az ajánlathoz és a biztosíték az ajánlat elfogadása esetén a szállítás kifogástalan teljesítése után vissza fog szolgáltatni.

3. Oly zab, melynek a kívánt és a vállalkozó által felajánlott sulya sincs meg, vagy melyet minőségére nézve az átvéő bizottság bármely okból kifogásol átvéetni nem fog.

4. Vállalkozó az általa felajánlott zab mennyiségét köteles a szélaknai raktárba legkésőbb **f. évi október hó végeig** hiány nélkül beszállítani.

5. Ajánlatok elfogadhatnak kisebb zab mennyiségre is, ha a fentebbi feltételeknek megfelelnek.

6. A selmezbányai m. kir. bányagazgatóság fentartja a jogot, hogy a beérkező ajánlatok bármelyikét tetszése szerint elfogadhatja, esetleg valamennyi ajánlatot vissza utasíthatja.

Szélaknán, 1899. augusztus 24.

M. kir. bányahivatal.

Táncztanítási jelentés!

Bátor vagyok a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

f. évi szeptember hó elején, a városi vigadó nagytermében

egy táncztanítási tanfolyamot nyitok.

A tanórák délután 6 órától, felnőttek számára este 8 órától kezdődnek.

Ez idén is becses pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

Guttman Samu,

oklev. táncztanító.

Joerges Á. özv. és fia

ajánlja
iskolakönyvek,
füzetek, rajz- és
írószerekkel
dúsan felszerelt raktárát.

Könyvnyomdánkban

minden e szakba vágó munka
gyorsan, csinosan és olcsón
készítettik el.

**A Gulrich-féle kő-
faragó üzlet** (az Erzsébet-
utczában) összes berendezésével, a
házzal együtt, vagy e nélkül sza-
badkézből eladó.

Bővebbet: özv. Gulrich József-
nénál.

Lakatos,

ki gáz-, vízmunkákban jártas, jó
díjazás mellett azonnal vagy ké-
sőbbben állást illetve munkát nyer-
het hosszabb időre. Német nyelvet
bíró előnyben részesül.

A selmeczbányai gáz-
gyár intézősége.

A selmeczi szálló szálloda
szabadkézből eladó
vagy bérbe adó.

Bővebbet megtudhatni a tulaj-
donosnőnél, özv. Vnucskó Fe-
rencznénél.

NAGY JÓZSEF

MŰKŐFARAGÓ

(Gulrich J. volt üzletvezetője)

SELMECZBÁNYÁN

Dohánygyár-utca 154. szám alatt elvállal
mindennemű

kőfaragó munkát,
márványkő, sirkőjavításokat a temetőben
helyben és a vidéken.

Teljes tisztelettel

Nagy József,
műkőfaragó.

A Vígsház színésziskolája!

Színésziskolai jelentés!

A Vígsház színésziskolájában az elő-
adások szeptember hó 1-én kezdődnek.

A rendes tanfolyam két évre terjed;
kiválóan tehetséges tanulók számára azon-
ban egy harmadik évfolyam is fog nyitni,
ösztöndíjas állásokkal egybekötve.

Az első évfolyamra olyan ifjak és
leányok vétetnek fel, kik a színészpályára
alkalmasnak találtnak, a második év-
folyamra pedig csupán az első évi tan-
folyamot sikerrel elvégzett növendékek.

A színésziskola növendékei elméleti és
gyakorlati oktatásban részesülnek és ugy a
drámai, mint az énekes szakban kiképzést
nyernek.

Elismert jeles tanerők fogják előadni
a következő tantárgyakat: magyar nyelv
és irodalom, színészet elmélete, lélektan,
aesthetika, általános művelődés-történet
és francia nyelv.

A gyakorlati kiképzésben különös gond
fog fordítani a tiszta, hibátlan kiejtésre,
a természetes beszéd és játékmódorra,
valamint a növendékek színészi egyéni-
ségének fejlesztésére.

Hogy a növendékek a szükséges szín-
padi otthonosságot minél jobban elsajátítsák,
a tanárok által rendezendő nyilvános
előadásokban fognak gyakoroltatni és a
Vígsház előadásaiban mint néma sze-
replők vesznek részt.

A felvételi vizsgálatok és beiratások
augusztus hó 25., 26., 28. és 29. napjain
tartanak meg, mindennap délután 3-tól 6
óráig, a színésziskola helyiségében (Vígsház
épület).

Kiskorú növendékek a beiratás végett
szülő- vagy gyámmal jelenjenek meg.

Budapest, 1899. augusztus 22-én.

Ditrői Mór, igazgató.

A Vígsház színésziskolája!

**Üveg-,
porcellán-, majolika-,
kép-, lámpa-
és szobadísz
nagy áruházamat**

a főtéren levő apácza-zárda nagy
bolthelyiségében

teljesen berendeztem és felszereltem a leg-
jobb, legfinomabb és legdivatosabb áru-
cikkkel és így bátor vagyok a n. é. közön-
séget arra tisztelettel felkérni, hogy ezen,
elbizakodás nélkül mondhatom, a modern igé-
nyeknek teljesen megfelelőleg berendezett
áruházamat becses látogatásával megtisztelni
méltóztatnék.

Elvállalok mindennemű üveges üzletbe
vágó munkálatokat.

A midőn a legszolidabb kiszolgálásról és
az áruk jutányosságáról, sőt olcsóságáról
biztosíthatom, egyben kérem a mélyen tisztelt
közönség nagyra becsült támogatását.

Kiváló tisztelettel
Stark Mihály.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lakatos,

ki gáz-, vízmunkákban jártas, jó
díjazás mellett azonnal vagy ké-
sőbbben állást illetve munkát nyer-
het hosszabb időre. Német nyelvet
bíró előnyben részesül.

A selmeczbányai gáz-
gyár intézősége.

A selmeczi szálló szálloda
szabadkézből eladó
vagy bérbe adó.

Bővebbet megtudhatni a tulaj-
donosnőnél, özv. Vnucskó Fe-
rencznénél.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

NAGY JÓZSEF

MŰKŐFARAGÓ

(Gulrich J. volt üzletvezetője)

SELMECZBÁNYÁN

Dohánygyár-utca 154. szám alatt elvállal
mindennemű

kőfaragó munkát,
márványkő, sirkőjavításokat a temetőben
helyben és a vidéken.

Teljes tisztelettel

Nagy József,
műkőfaragó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ifj. Ochtendung Ignác

vendéglős, Ezüst-utca.

Ajánlja a mélyen tisz-
telt közönség becses figyel-
mébe, hogy kitűnő minő-
ségű besztercebányai
Salon-sört mér literen-
ként 20 krért.

Ajánlja továbbá valódi,
természetes fehér és

vörös borait, valamint
jó konyháját.

Abonomába ebéd, va-
csora mérsékelt árak
mellett kapható.

Előzékeny kiszolgálás-
ról gondoskodva van.

Gyár: **ALSO-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított **Geramb J. J. Unió**
tulajdona,
saját, vagy adott rajzok szerint előállít:
mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket,) girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.